

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видане Робітничо-Фармерське Визвольне Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня місяться в Українських Робітничих Дому, на році вулиці Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передає платна на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

МАЛЕНЬКИЙ ДОПИС ПРО ВЕЛИКЕ ДІЛО.

В Українських Робітничих Вістях з 14. серпня ц. р. був вміщений невеличкий допис з Крейтон Майн, Онт., в якому говориться, що відділ Робітничого Запозиченого Товариства в тім місцевості вирішив, щоб кожний член дав по \$2.00 на закупку нової друкарської машини для української робітничо-фармерської преси. Відділ в Крейтон постановив: ще цього місяця при планованих членських вкладах кожний член того відділу має внести визначену суму на закупку машини. Допишувач приходив до висновку, що коли Р.З.Т. числить 7,000 членів, то склавши по \$2.00 можна за них купити нову машину. Коли навіть дехто з членів не буде в спроможності заплатити такої суми, то зате найдуться такі, які пожертвують більше і можна буде легко зібрати \$10,000 доларів на пресмашину.

Ми не знаємо ще, яку форму збірки грошей для пресмашини буде вибрано, ми покищо стримуємося від певної пропозиції, і радіши були-б почути більше пропозицій щодо цього від наших організацій — ми тільки скажемо, що такі пропозиції тепер саме на часі. На часі вони тому, що нашої пресі потрібна машина для друкування газети. Про це ми писали вже в газеті, про це пригадували ми вже в обіжурці. Нашій пресі потрібна така машина, яка зразу друкувала-б газету на вісім сторінок і складала. Таких машин вживають тепер друкарні для менших газет, як наші. Але ми кажемо, що така машина потрібна нашій пресі не тому, що це в моді, але тому що цього вимагає дальший розвиток нашої преси. Про це вже давно говориться і час вже перейти від слів до діла.

Товариші в Крейтон започаткували справу по своєму. Вони дають пропозицію, одночасно започатковуючи її в себе ділом. Пропозиція добра. Коли-ж можна придумати кращу, то треба над цим подумати. За пару тижнів відбудеться провінційальний з'їзд ТУРФДім в Торонто. Хай відділи наших організацій придуть на з'їзд з добрим пропозиціями і там над ними треба застановитися. Справу закупки преси треба поставити реально цієї осені. До того часу у нас, крім торонтоного, ніякого з'їзду не відбудеться. Тож добра ухвала офіційного провінційального з'їзду в цій справі може бути принята цілою нашою організацією. Добре було-б, щоб ще перед з'їздом в Торонто товариші заборали голос в цій справі на сторінках "У.Р.В." Кожна розумна думка, чи пропозиція може привести до корисного рішення. Товариші в Крейтон своє слово сказали. Вони сказали його в пресі і повторять на з'їзді в Торонто. Тепер питання: хто їх підтримає, чи хто щось кращого запропонує?

Подаючи пропозицію, треба пам'ятати про одне: пресову машину мусимо купити! Розвиваючи наші організації, мусимо розвивати нашу пресу. Падати ми зовсім не думаємо, хоч би там різні свистуні свистали на всі голоси. Навпаки, поки вони свистатимуть, ми поступатимем вперед.

Головний Заряд Р.З.Т. зробив видільний крок вперед, купуючи будинки й фарму на прибут. Другим нашим кроком хай буде куплення нової друкарської машини для нашої друкарні, бо вона приведе до кращого розвитку друкованого українського робітничо-фармерського слова.

ЯК ПРАВОСЛАВНИЙ РЕДАКТОР СВОЇМ ЧИТАЧАМ СІЧКИ РІЖЕ.

В кожному числі відкається православний редактор у своєму "самостійницькому" органі газети, які пишуть, а люди читають й вірять, що чужі уряди дають гроші петлюрцям, а це, мовляв, чорна брехня і в таке може вірити тільки останній дурень.

"Переконавши" в одному числі своїх читачів, що оті фунти стерлінгів, про які пишуть газети, що їх дістає на свою продажно роботу Андрій Лівницький, не що інше, як сон робітників, як дурна вигадка "мудрого Івана" — редактор в другому числі переконує вже, що тільки найдурніша людина може повірити в те, що Англія, Франція чи Німеччина бажать воювати за Україну.

Редактор ниється зі всіх сил, щоб доказати, що ні Англія, ні Франція, ні Німеччина, а тим більше Польщі ніколи в голову не приходило воювати за Україну, ніколи їм і не снилося про створення української держави.

"Коби-б правительства Великої Британії, Франції, чи Німеччини справді планували війну за визволення України, то передовсім не старансььб держати того в таїні перед своїми народами" (підчеркнення "Укр. Голосу").

Оттакоті січки ріже редактор "Укр. Голосу" своїм читачам. Ріже він їм свідомо, бо сам він прекрасно знає, що ніяка капіталістична держава на світі не воює за те, щоб збудувати самостійну державу якомусь іншому народові. І ні уряд Великої Британії, ні Франції, ні Німеччини ніколи не буде воювати за Польщею за те, щоб визволити з її ярма Західну Україну й зробити її самостійною. Німеччина при відповідній нагоді повновала-б з Польщею, але не за Україну, а за захоплення тих земель, що їх після розгрому Німеччини загрбала Польща.

Однак є на світі країна, справжня одинока на цілому світі самостійна в повному значінні цього слова країна, на саму згадку якої світові капіталістичні почине трясати пропасниця. На згадку про ту країну редакторів "Укр. Голосу" світ починає магогонитися. В тісному братньому союзі з тою країною є Радянська Україна, входить вона в склад цієї країни як велика самостійна держава.

Україна багата. Хто цього не знає. Україна має пшеницю, вугля, залізну руду, цукор. Україна межує з "культурним заходом". Через Україну шлях на червону Москву. Через Україну шлях до кавказької нафти. І ця Україна сама собі господиня у своїй хаті. І та Україна є великим шартоним здобутків Жовтневої революції перед "культурними" визискивачами. І на ту Україну кожної хвилини кинулися-б чорні круки капіталу, щоб запусити в її тілі свої хижацькі кігті, розшматувати його, а розшматувавши, схопити за горло й випити кров з того, хто запалив пожар соціальної революції й не дає ані на хвилину спокою міжнароднім капіталістам. Світові хижаки хочуть воювати не за те, щоб збудувати самостійну Україну, але за те, щоб Україна вже самостійна, й тому треба вирити в неї ту самостійність.

А православний редактор, вдаючи з себе дуреньку снитинську сирітку, або-ж самостійницького блдзяна, на мильість бога релетує, що ні Англія, ні Франція, ні Польщі, ні Румунії Україна не потрібна і ніхто з них ні слухом, ні духом не виявив бажання збудувати самостійну українську державу й ніхто з них ніколи не піде воювати за Україну. Не вірите? То поспитайте народів Англії, Франції, Німеччини, Польщі — адже коли-б капіталістичні уряди справді щось помишляли, то вони не криди-б цього перед своїми народами — каже бідолошний редактор.

Спитаєте: де був редактор "Укр. Голосу" 10 літ тому назад, тоді, як Німці грабували Україну за заходу? Де був редактор тоді, як Франузи грабували Одесу, аж поки сама їхня флоты не збунтувалася? Де був він тоді, як Англіїці підірали Денікіна й Врангя на півдні України? Де був він тоді, як Пласудський, озброєний отими "богу душу винними" урядами Франції й Англії машерував на Київ?

Не було ще тоді православного редактора на світі. Він тоді це був секретарем петлюрцької місії й вирізував витинки з американських газет. Отже не знав, що в світі діється, що оті самі демократичні уряди, не питаючи свого народу, слали війська, кораблі, амуніцію, літаки, всяке військове знаряддя Денікінові, Врангелеві, Пласудському, щоб тільки звоювати Україну. Про це редакторів "Укр. Голосу" "нічогісінько не відомо".

Чи-ж справді невідомо? Ні, він дуже добре про все це знає. Він тільки своїм читачам отакого тумана підпускає. Він переконує когось, що ніяка буржуазна держава не зацікавлена в тому, щоб збудувати самостійну Україну, але дуже голосно промовчує, що кожна з перелічених ним держав, тобто капіталістичних держав зацікавлені в тому, щоб відірвати Радянську Україну від Радянського Союзу й зробити її пляндармом концентрації своїх сил за повне повалення робітничо-селянської країни. І щоб це осягнути — міжнародні капіталісти дадуть гроші, зброю й війська. Дадуть, бо коли-б здійснилися їхні заміри, то вони відобрили-б своє сторицею.

Чи дади-б вони українським самостійникам "самостійну Україну"? Фігу а маком. Але це не перешкадка поборжним редакторам різати отакоті січки своїм читачам.

ІНДУСТРІАЛЬНА ЮНІЯ КРАВЕЦЬКИХ РОБІТНИКІВ КАНАДИ.

В дніях 4. і 5. серпня відбувалися в Торонто конференції кравецьких робітників, на які рішення започаткувати нову організацію. Нова юнія буде знана як Індустріальна Юнія Кравецьких Робітників Канади. Є вона оперта на індустріальних, а не на цеховім принципі, тобто включає всіх робітників Канади, які працюють в кравецькому промислі, в яком вживаються голки до шиття.

Конференція була скликана новою організацією юнією "Клок енд Дресмейкерс" в Монтреалу і мала заступників також з торонтоноської юнії цієї самої назви та з Вінніпегу від юнії шапкарів (кепмейкерс), всіх новоорганізованих, як також репрезентантів з менших центрів цього промислу, як Гемінгтон і ін. Звіти з ріжних осередків вказали на факт, що хоч в кравецькому промислі в Канаді працює коло 30,000 робітників, менше як 3,000 з них є організовані в так званих інтернаціональних юніях, які мають юрисдикцію над кравецьким промислом. Делегати вивчили також факт, що "інтернаціоналісти" завжди обмежувались досі лише до Монтреалу й Торонто, коли інші часті Канади лишалося на власну судьбу. Та навіть у цих найважливіших центрах кравецького промислу не організовано найголовніші відділи цього промислу і лише дуже слаба організація існує між ними взагалі.

Делегати на конференції оскаржували інтернаціоналістів юнії, що вони є байдужі зглядом потреб канадського кравецького промислу і його робітників та що лідери є реакційні і виснажують та руйнують ці юнії навіть в Злучених Державах, впоуючи їм "крефтову" (цехову) ідеологію, яка ніяк не відповідає ніяким модерним умовам продукції. Делегати обстоювали погляд, що лише індустріальна юнія всіх галузів кравецького промислу може об'єднати і зорганізувати десятки тисяч неорганізованих робітників. Одноголосні рішення конференції такі:

- 2) Скликати національну конференцію всіх робітників кравецького промислу Канади в найбільшому майбутньому.
- 3) Вибрати національний тимчасовий комітет і національного організатора, які зайнялися-б всіми справами до конвенції.
- 4) Видати до всіх робітників кравецького промислу м'янифест з закликом до негайного започаткування організації кампанії під кличем: "Організуйте неорганізованих!"
- 5) Тимчасовий всекраєвий комітет має зачати негайно кампанію для зібрання \$5,000, щоб при допомозі цього фонду зачати кампанію організування неорганізованих.
- 6) Щоб до часу конвенції осідок всекраєвого комітету і офісу був в Монтреалі 62 Равел стріт.

Новоорганізований всекраєвий комітет з членами з Монтреалу, Торонто і Вінніпегу має вже своє засідання та виверив пляни негайної праці. Він назначає вже національного організатора Дж. Б. Залдербера, який є досить знайий в кравецькому промислі і між робітниками Канади і він зачне видавати членські картки та стемплі всім організаціям, які приєднаються до нової юнії.

Маніфест із закликом до всіх робітників в кравецькому промислі Канади преднатися до новоформованої індустріальної юнії видастся в мовах: англійській, французькій і жидівській ще в місяці серпні.

ЗА ЩО КОНФІСКУЮТЬ ЧАСОПИСИ?

Нечуваний винок поліції в Луцьку, яка в білий день поніщила вивіски в українській мові над склепом Маслосоюзу, ще далі не сходять із шпальт преси. Вища поліційна влада заміць потягнути до відповідальності своїх підвадних за цей незаконний крок, стає в їх обороні і за всякі вістки, оперті на фактах, конфіскують українську пресу. Одної дини сконфісковано майже всю українську пресу за це, що вона помістила фотографічну знімку підвищених вивісок.

ПАНСЬКА "АМНЕСТІЯ".

15. липня б. р. в "Денникові Законів" оголошено закон про амнестію з приводу десятиліття повстання Польщі.

Появу тогую закону, властиво введення його в життя, урядова преса, а за нею і соціал-угодова привітала великими статтями з великою кількістю підзаголовків, в яких вихвалюється добродійства уряду у відношенні до політичних в'язнів і т. п. Такими виразами, як: "Брами в'язниць відчинилися" — "Шість тисяч в'язнів одержало свободу!" — "Польща знову забула крикву", переповнені урядові і соціал-угодові газети.

Хтось міг би подумати, що в Польщі заноситься на якусь зміну на краще в поліційі уряду у відношенні до передових борців за права й інтереси трудящих мас.

«Хто так подумав той жорстоко помилується. В Польщі нічого нового не скоїлося. Фізічним та реакцій, як душили, так і душать? Ріжниця хіба тільки в тім, що тепер з подвоєною силою, Ухвалена союмо амнестія є нічим іншим, як мільйонною банквою, що дає відтинки всьлякого кольору, але тут же трісне, бо пуста і не тривка.

Про масові арешти, про безжалісні вироки, про тортури, у в'язнях та урядах слідчих — свід наслухався багато. Чимало з приводу того зложено протестів краевими і заграничними робітничими - селянськими організаціями. А скільки то переведено в краю письменних протестів з приводу арештів. Скільки ухвалено в вічах, зїздах, конференціях резолюцій, в яких селянство та робітництво домогалося волі найкращим борцям за права праціоючих.

До цього голосу працюючих мас буржуазія не могла не прислухатися і не робити відповідних політичних висновків. В яку за своє завтра і бажано-чи ослабити напір працюючих, буржуазія приборяє "ласкаву" міну, робить лізівую амнестію, звязуючи її з певною історич-

ною подією, в данім разі з десятиліттям повстання польської держави.

З тою метою і внесено проект амнестії до союму. Причому сам проект був скомбінований в той спосіб, щоб поборитимам фашізму — всьляким непевесцівам та визволенцям дати щось заробити поліційно. Той зарібок кривив в повношенні до політичних в'язнів частину кари в'язням, засудженим за приналежність до комуністичної партії до 3. травня 1926 року.

Вся амнестія разом з соймовими поправками обняла головним чином адміністраційні кари, службові переступства, або "своїх юдей".

У відношенні до політичних в'язнів вона торкається лише незначної частини і то в малім мірі. Засуди з 1918 та 1920 років, з часів польсько-української війни давно відсиджені, а моладь, що засуджена за комуністичну діяльність дістає половинну знижку. Решта політичних в'язнів, а їх нараховується кілька тисяч, залишаються надалі в сирих в'язницях. Мало того, в ті дні, коли дедатуються в союмі закон про амнестію, відбувається кілька великих політичних процесів, де засуджується на довгі літа людей за політичну діяльність.

З тої амнестії буржуазія має ще й ту користь, що звільнює місця в тюрмах для нового набору політичних в'язнів.

На подібних маневрах буржуазії седяне та робітники добре розуміються; як рівножд знають, що ніяка амнестія не закріє політичних в'язнів аж до того часу, доки не будуть усунені умови, які дають можливість буржуазії витворювати політичні процеси і запакуювати людей до в'язниць.

Тому працюючі маси, не заперстаючи боритися за повну амнестію, як частинний здобуток, будуть надалі вести боротьбу за створення таких умов, коли не потрібно буде амнестій.

Мик. Бач.

НА VI. КОНГРЕСІ КОМУНІСТИЧНОГО ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.

(З доклада голови Виконкому Комінтерну Т. Н. Бухаріна.)

НОВІ ПРОЦЕСИ В ІНДІ.

Інакше справа в Індії. Тут виключена можливість довгого періоду, коли індійська буржуазія відіграла-б як у Китаю, революційну роль. Звісно, це не стосується ріжних дрібно-буржуазних партій, або терористичних організацій, що є в Індії. Я маю на оці головні кадри буржуазії, сфераджистську партію.

Я не можу дати економічної аналізи становища в Індії, але бажав-би відзначити, що не подіяло того погляду, ніби Індія перестала бути колоніальною країною, ніби в Індії відбувається процес деколонізацій. Це було-б одностороннє твердження. Навпаки, останнім часом, після періоду поступок, зроблених імперіалістами, змінилося колоніальне погноблення британської імперіалізму над Індією взагалі й над індійською буржуазією зокрема. Це примушує сфераджистську партію знову фронтувати проти британської імперіалізму. Вона фронтує. Та звідси це далеко до боротьби зі зброєю в руках. При першому-ж виступі мас сфераджистська партія зробить поворот на погодження з англійським імперіалізмом. Механічно переносить тактику з Китаю до Індії — це загрожує великою небезпечкою. Тут потрібна спеціальна аналіза, особлива тактика, побудована на врахуванні своєрідної обстановки в Індії.

НАШІ ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ТА НАШІ ХИБИ.

Ніні, коли в центрі компартії стоять питання великої політики, коли воєнна проблема є центральна проблема, в осно-

РОБОТА В ПРОФСПІЛКАХ — НАВВАЖЛИВА ПРОБЛЕМА.

Наш ідеологічний вплив зростає і в середній профспілці. Та досі наші товариші, як профспілкові, мають ще велимий незначний авторитет. Зростає авторитет наших працівників, як політичних проводирів, як ініціаторів широких політичних кампаній, як учасників революційного класового фронту пролетаріату, як оборонців його великих історичних інтересів. Але специфічний їхній авторитет, як профспілкові, як добрих проводирів страйкового руху ще не досить великий.

(Далі буде.)

М. ГОРКІЙ ПРО УКРАЇНСЬКУ КУЛЬТУРУ.

На Україну прибув на кілька днів М. Горький. Після побуту в Харкові М. Горький вивіхав до Донбасу, далі огляне Дніпрестан і потім знову повернеться до Харкова.

В Харкові в клубі ім. Блажкитного відбулася розмова М. Горького з українськими письменниками. Українські письменники згадали про відомий лист М. Горького в справі української культури. У цьому листі Горький колись писав, що ніби-то українська мова є "нареччє" російської мови.

Горький сказав, що він цього листа написав у запалі полеміки з письменником Сісаренком і що він зовсім не хотів образити українську культуру.

Товариші! Приєднуйте нових передатників для "Українських Робітничих Вістей!"

змогла розгорнути в належних розмірах відповідну кампанію, то не менше це стосується й інших партій.

Нікарагва — далеко від Європи. Але географічні умови не повинні відігравати вирішальної ролі в роботі комуністичних партій. Тут у деяких партіях — особливо в Європі — і в малих, і в великих, помітні ще деякі залишки провинціалізму, деякі прогалини в розумінні значіння великої міжнародньої політики. Якщо ми, справді, повинні серйозно готуватися до таких всесвітньо-історичних подій, як наступаюча війна, то ніні ми мусимо робити наголос на питаннях великої міжнародньої політики, інакше ми не зможемо серйозно підготуватися до війни. Звісно, що для того, щоб гаразд провести цю кампанію, щоб розгорнути її з потрібною енергією, ми мусимо поєднувати питання великої інтернаціональної політики з питаннями повсякденного життя та революційної роботи у відповідних країнах. Тут знову таки на сцену виступає проблема війни. Майже всі внутрішні партійні питання, майже всі питання робітничого руху в кожній країні упираються в цю проблему. Наступ капіталу сполучений з готуванням буржуазії до війни. Його велика конечна потреба зміцнитися на своїх позиціях, встановити громадянський мир, утворити гарантії проти робітників то-що. Це взагалі велими складна проблема. Треба, йшовши від повсякденних питань, одночасно зрозуміти їх основою подальшого розвитку наших загальніших гасет та завдань. У цьому полягає певне поліційно-тактичне уміня. Але це — аргумент на користь ставлення великих політичних питань, саме в цьому уміня більшовицької тактики: виходити з дрібниць, висувати великі питання. Якщо ми цього уміня не опануємо, якщо ми достатньо не реагуватимемо на великі інтернаціональні питання, то це значить, що ми не вестимемо систематичної роботи біля підготовки до боротьби з війною. Це ми повинні зрозуміти й зафіксувати в нашій резолюції. Питання про війну, питання про оборону революції в СРСР і в Китаї — ці питання мають центральне вирішальне значіння. Систематична робота в цьому напрямі — є центральне завдання всіх партій, всіх секцій Комуністичного Інтернаціоналу до всіх краінах.

Товариші! Приєднуйте нових передатників для "Українських Робітничих Вістей!"